

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

08. Οι στίχοι των πρεσβύτερων μοναχών (08. Theragāthāpāṭi)

21. Το μεγάλο βιβλίο (21. Mahānipāto)

[Thag 21.1, 109-115]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

08. Οι στίχοι των πρεσβύτερων μοναχών

21. Το μεγάλο βιβλίο

1. Στίχοι του πρεσβύτερου μοναχού Βαγκίσα

1218. «Εμένα που έχω αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, λογισμοί με κατατρέχουν, αυθάδεις αυτοί από τον Σκοτεινό.

1219. «Γιοι ευγενών, μεγάλοι τοξότες, εκπαιδευμένοι, με δυνατά τόξα· θα μπορούσαν να περικυκλώσουν από παντού χίλιους που δεν τρέπονται σε φυγή.

1220. «Ακόμη κι αν περισσότερες από αυτές έρθουν γυναίκες· ποτέ δεν θα με ταράξουν, εμένα που είμαι εδραιωμένος στη Διδασκαλία.

1221. «Διότι αυτοπροσώπως έχω ακούσει αυτό, από τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου· την οδό που οδηγεί στο Νιμπάνα, εκεί ο νους μου χαίρεται.

1222. «Αν έτσι με πλησιάζεις ενώ διαμένω, Κακέ· έτσι θα κάνω, θάνατε, ούτε τον δρόμο μου θα δεις.

1223. «Έχοντας εγκαταλείψει τη δυσαρέσκεια και την τέρψη, και εντελώς τον λογισμό βασισμένο στην οικογενειακή ζωή·
ας μη δημιουργεί νοητική μόλυνση πουθενά, χωρίς νοητικές μολύνσεις, χωρίς κλίση, αυτός είναι μοναχός.

1224. «Ό,τι εδώ στη γη και στον αέρα, υλικής μορφής, βασισμένο στον κόσμο, οτιδήποτε·
φθείρεται, όλα είναι παροδικά, έτσι κατανοώντας ζουν οι απελευθερωμένοι.

1225. «Στις προσκολλήσεις οι άνθρωποι είναι προσκολλημένοι, στο ορατό και το ακουστό, στην αισθητηριακή πρόσκρουση και το αισθητό·
εδώ απομάκρυνε την επιθυμία, χωρίς λαχτάρα, αυτόν που εδώ δεν προσκολλάται, αυτόν αποκαλούν σοφό.

1226. «Και οι βασισμένοι στα εξήντα, με λογισμούς, πολλά μη σύμφωνα με τη Διδασκαλία εδραιωμένα στους κοινούς ανθρώπους·
και να μην ανήκει σε ομάδα πουθενά, ούτε να είναι αυτός που συλλαμβάνει χυδαία, αυτός είναι μοναχός.

1227. «Ικανός, για πολύ καιρό αυτοσυγκεντρωμένος, χωρίς απάτη, συνετός, χωρίς λαχτάρα·
τη γαλήνια κατάσταση έφτασε ο σοφός, εξαρτώμενος από αυτήν, έχοντας επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, περιμένει τον χρόνο.

- 1228.** «Εγκατάλειψε την αλαζονεία, Γκόταμα, και εγκατάλειψε την ατραπό της αλαζονείας εντελώς·
αυτός που είναι προσκολλημένος στην ατραπό της αλαζονείας, είχε μεταμέλεια για μακρύ χρόνο.
- 1229.** «Λερωμένη από περιφρόνηση η γενιά, χτυπημένη από αλαζονεία πέφτει στην κόλαση·
θλίβονται οι άνθρωποι για μακρύ χρόνο, χτυπημένοι από αλαζονεία, γεννημένοι στην κόλαση.
- 1230.** «Διότι δεν θλίβεται ποτέ ο μοναχός, ο νικητής της οδού, ο ορθά ασκούμενος·
και φήμη και ευτυχία βιώνει, αυτόν που βλέπει τη Διδασκαλία τον αποκαλούν τέτοιο.
- 1231.** «Για αυτό εδώ χωρίς στειρότητα με επίμονη προσπάθεια, έχοντας εγκαταλείψει τα νοητικά εμπόδια, καθарός·
και έχοντας εγκαταλείψει την αλαζονεία εντελώς, με την αληθινή γνώση τερματιστής, ειρηνικός».
- 1232.** «Καίγομαι από ηδονικό πάθος, η συνείδησή μου φλέγεται·
καλώς, πες μου τη σβέση, από συμπόνια, Γκόταμα».
- 1233.** «Από διαστροφή της αντίληψης, η συνείδησή σου φλέγεται·
απόφευγε το σημάδι, το ελκυστικό που συνδέεται με πάθος.
- 1234.** «Ανάπτυξε τη συνείδηση στο μη ελκυστικό, πλήρως εστιασμένη, καλά συγκεντρωμένη·
η μνήμη επί του σώματος ας είναι σε σένα, γίνε πλήρης αποστασιοποίησης.
- 1235.** «Και ανάπτυξε το χωρίς χαρακτηριστικά, εγκατάλειψε την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία·
τότε μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας, θα βαδίζεις γαλήνιος.
- 1236.** «Ας λέει κανείς εκείνη ακριβώς την ομιλία, με την οποία δεν θα βασάνιζε τον εαυτό του·
και δεν θα έβλαπτε τους άλλους· αυτή πράγματι είναι η καλά ειπωμένη ομιλία.
- 1237.** «Ας λέει μόνο αγαπητή ομιλία, η ομιλία που είναι ευπρόσδεκτη·
αυτός που χωρίς να υιοθετεί κακά, λέει το αγαπητό στους άλλους.
- 1238.** «Η αλήθεια πράγματι είναι αθάνατη ομιλία, αυτή είναι η αιώνια αρχή·
στην αλήθεια, στο όφελος και στη Διδασκαλία, είπαν ότι οι αγαθοί είναι εδραιωμένοι.
- 1239.** «Την ομιλία που λέει ο Βούδας, ασφαλή για την επίτευξη του Νιμπάνα·
για τον τερματισμό του βασάνου, αυτή πράγματι είναι η ύψιστη των ομιλιών.
- 1240.** «Με βαθιά σοφία, συνετός, επιδέξιος στην οδό και τη μη-οδό·

ο Σαριπούττα με μεγάλη σοφία διδάσκει τη Διδασκαλία στους μοναχούς.

- 1241.** «Διδάσκει και συνοπτικά, μιλάει και εκτενώς·
σαν τον ήχο του μαϊνά, η έμπνευσή του αναδύεται.
- 1242.** «Καθώς αυτός διδάσκει, ακούνε τη γλυκιά φωνή του·
με ήχο ευχάριστο, αξιάκουστο, χαριτωμένο·
με ανυψωμένη συνείδηση, χαρούμενοι, οι μοναχοί δίνουν προσοχή».
- 1243.** «Σήμερα τη δέκατη πέμπτη για τον εξαγνισμό, πεντακόσιοι μοναχοί έχουν
συγκεντρωθεί·
αυτοί που έκοψαν τους νοητικούς δεσμούς και τα δεσμά, χωρίς φασαρία, με
εξαλειμμένη την επαναγέννηση, σοφοί.
- 1244.** «Όπως ένας βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, περιστοιχισμένος από
υπουργούς·
περιοδεύει τριγύρω αυτή τη γη που φτάνει μέχρι τον ωκεανό.
- 1245.** «Έτσι αυτόν που νίκησε τη μάχη, τον αρχηγό του καραβανιού, τον
ανυπέρβλητο·
οι μαθητές υπηρετούν, κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που
εγκατέλειψαν τον θάνατο.
- 1246.** «Όλοι είναι γιοι του Ευλογημένου, κανένας κούφιος δεν υπάρχει εδώ·
αυτόν που καταστρέφει το αγκάθι της επιθυμίας, τον συγγενή του ήλιου,
τιμώ».
- 1247.** «Περισσότεροι από χίλιοι μοναχοί υπηρετούν τον Καλότυχο·
αυτόν που διδάσκει τη Διδασκαλία χωρίς σκόνη, το Νιμπάνα χωρίς φόβο από
πουθενά.
- 1248.** Ακούνε τη Διδασκαλία άσπιλη, διδαγμένη από τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο·
λάμπει πράγματι ο Αυτοφωτισμένος, με την Κοινότητα μοναχών μπροστά του.
- 1249.** Το όνομά σου είναι Νάγκα, Ευλογημένε, ο έβδομος σοφός μεταξύ των σοφών·
σαν μεγάλο σύννεφο γινόμενος, βρέχεις τους μαθητές.
- 1250.** Βγαίνοντας από την ημερήσια διαμονή, με επιθυμία να δει τον Διδάσκαλο·
ο μαθητής σου, μεγάλε ήρωα, αποδίδει σεβασμό στα πόδια σου, ο Βανγκίσα.
- 1251.** «Υπερβαίνοντας το μονοπάτι παραπλάνησης του Μάρα, περιφέρεται
σπάζοντας τις στειρότητες·
αυτόν κοιτάζτε, που απελευθερώνει από τα δεσμά, μη προσκολλημένο, που
διαιρεί σε μέρη σαν δρεπάνι.
- 1252.** Για τη διάβαση της νοητικής πλημμύρας, δίδαξε πολλών ειδών οδό·
όταν αυτό το αθάνατο διδάχθηκε, αυτοί που βλέπουν τη Διδασκαλία
στέκονται ακλόνητοι.
- 1253.** Ο φωτοδότης, διαπερνώντας, είδε την υπέρβαση όλων των καταστάσεων·

γνωρίζοντας και πραγματοποιώντας, δίδαξε το υπέρτατο στους πέντε».

- 1254.** «Όταν η Διδασκαλία έχει διδαχθεί τόσο καλά, ποια αμέλεια μπορεί να υπάρχει για αυτούς που συνειδητοποιούν τη Διδασκαλία;
γι' αυτό στη Διδαχή εκείνου του Ευλογημένου, επιμελής πάντα ας τιμά και ας εξασκείται».
- 1255.** «Αυτός ο πρεσβύτερος μοναχός που φωτίστηκε ακολουθώντας τον Βούδα, ο Κοντάνια με την έντονη προσπάθεια·
αποδέκτης ευχάριστων διαμονών, απομονώσεων συχνά.
- 1256.** Ό,τι πρέπει να επιτευχθεί από έναν μαθητή, που ακολουθεί τη διδαχή του Διδασκάλου·
όλα αυτά έχουν επιτευχθεί, από τον επιμελή που εξασκείται.
- 1257.** Με μεγάλη επιρροή, κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης, επιδέξιος στη γνώση του νου των άλλων·
ο Κοντάνια, κληρονόμος του Βούδα, αποδίδει σεβασμό στα πόδια του Διδασκάλου.
- 1258.** «Καθισμένο στην πλαγιά του βουνού, τον σοφό που έφτασε στην πέρα όχθη της δυστυχίας·
οι μαθητές υπηρετούν, κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που εγκατέλειψαν τον θάνατο.
- 1259.** «Περιοδεύει με τον νου, ο Μογκαλλάνα με τη μεγάλη υπερφυσική δύναμη·
εξετάζοντας τη συνείδησή τους, ελεύθερη, χωρίς προσκόλληση.
- 1260.** «Έτσι τον τέλειο σε όλες τις ιδιότητες, τον σοφό που έφτασε στην πέρα όχθη της δυστυχίας·
τον τέλειο σε πολλούς τρόπους, υπηρετούν τον Γκόταμα.
- 1261.** «Όπως η σελήνη σε ουρανό χωρίς σύννεφα, λάμπει σαν ήλιος χωρίς ρύπο·
έτσι και εσύ, Ανγκίρασα, μεγάλε σοφέ, υπερλάμπεις με τη φήμη σου ολόκληρο τον κόσμο.
- 1262.** «Μεθυσμένοι από την ποίηση περιπλανιόμασταν προηγουμένως, από χωριό σε χωριό, από πόλη σε πόλη·
τότε είδαμε τον Αυτοφωτισμένο, που έφτασε στην πέρα όχθη όλων των φαινομένων.
- 1263.** «Αυτός μου δίδαξε τη Διδασκαλία, ο σοφός που έφτασε στην πέρα όχθη του πόνου·
ακούγοντας τη Διδασκαλία αποκτήσαμε εμπιστοσύνη, η πίστη εγέρθηκε σε μας.
- 1264.** «Αφού άκουσα τα λόγια του, τα συναθροίσματα και τις αισθητήριες βάσεις·
και τα στοιχεία έχοντας γνωρίσει, αναχώρησα στην άστεγη ζωή.
- 1265.** «Πράγματι για το όφελος πολλών, εμφανίζονται οι Τατχάγκατα·

γυναικών και ανδρών, αυτών που είναι εκτελεστές της Διδασκαλίας.

- 1266.** «Πράγματι για το όφελος αυτών, ο σοφός έφτασε στη φώτιση·
των μοναχών και των μοναχών, αυτών που είδαν την απαλλαγμένη από
προσκόλληση κατάσταση.
- 1267.** «Καλά διδάχθηκαν από τον έχοντα όραση, τον Βούδα, τον συγγενή του ήλιου·
τέσσερις ευγενείς αλήθειες, από συμπόνια προς τα ζωντανά.
- 1268.** τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, και την υπέρβαση
του υπαρξιακού πόνου·
και την ευγενή οκταπλή οδό, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο.
- 1269.** «Έτσι αυτά αληθινά ειπώθηκαν, ιδώθηκαν από μένα όπως πραγματικά είναι·
το δικό μου καλό έχει επιτευχθεί, η διδασχή του Βούδα έχει εκπληρωθεί.
- 1270.** «Πράγματι καλή ήταν η άφιξή μου, κοντά στον Βούδα·
μεταξύ των διδασκαλιών που έχουν καλά διακριθεί, αυτό που είναι ανώτερο,
σε αυτό κατέφυγα.
- 1271.** «Έχω φτάσει στην τελειότητα της άμεσης γνώσης, το στοιχείο του αυτιού
έχει εξαγνιστεί·
είμαι κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης, έχω επιτύχει υπερφυσικές
δυνάμεις, είμαι επιδέξιος στη γνώση του νου των άλλων.
- 1272.** «Ρωτώ τον Διδάσκαλο με την ασύγκριτη σοφία, αυτόν που στην παρούσα ζωή
διαλύει τις σκεπτικιστικές αμφιβολίες·
στο Αγγκαλάβα πέθανε ένας μοναχός, γνωστός, ένδοξος, με κατασβεσμένο
εαυτό.
- 1273.** «Νιγκρόντακάπα ήταν το όνομά του, δοσμένο από σένα, Ευλογημένε, στον
βραχμάνο·
Αυτός, αποδίδοντάς σου τιμή, άσκησε προσδοκώντας την απελευθέρωση,
καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, εσύ που βλέπεις τη σταθερή
Διδασκαλία.
- 1274.** «Αυτόν τον μαθητή, Σάκκα, κι εμείς όλοι, επιθυμούμε να γνωρίσουμε, εσύ που
βλέπεις παντού·
τα αυτιά μας είναι έτοιμα για ακρόαση, εσύ είσαι ο Διδάσκαλός μας, εσύ είσαι
ανυπέρβλητος».
- 1275.** Διάλυσε την αμφιβολία μας, πες μου αυτό, γνώρισε αυτόν που έχει επιτύχει το
τελικό Νιμπάνα, εσύ ευρείας σοφίας·
μίλησε ανάμεσά μας, εσύ που βλέπεις παντού, όπως ο Σάκκα με τα χίλια μάτια
ανάμεσα στους θεούς.
- 1276.** «Όσοι νοητικοί κόμβοι κι αν υπάρχουν εδώ, οδοί αυταπάτης, στην πλευρά της
αγνωσίας, καταστάσεις σκεπτικιστικής αμφιβολίας·
φτάνοντας στον Τατχάγκατα, αυτοί δεν υφίστανται, διότι αυτός είναι η
υπέρτατη όραση για τους ανθρώπους.

- 1277.** «Αν ποτέ ένας άνθρωπος τις νοητικές μολύνσεις, όπως ο άνεμος τα πυκνά σύννεφα, δεν διέλυε·
ολόκληρος ο κόσμος θα ήταν καλυμμένος από σκοτάδι, ούτε οι φωτεινοί δεν θα έλαμπαν.
- 1278.** «Οι σοφοί γίνονται φωτοδότες, αυτό εγώ, ήρωα, ακριβώς έτσι θεωρώ·
τον Βιπασσίν γνωρίζοντας προσήλθαμε, στις συνελεύσεις φανέρωσέ μας τον Κάππα.
- 1279.** «Γρήγορα λόγο εκφώνησε, ευχάριστε, ευχάριστο, όπως κύκνος υψώνοντας
αργά κελαηδεί·
με τη μελωδική φωνή καλά διαμορφωμένη, όλοι εμείς με προσοχή ας σε ακούσουμε.
- 1280.** «Αυτός που εγκατέλειψε τη γέννηση και τον θάνατο εντελώς, επιπλήττοντας
τον καθαρό θα διδάξω τη Διδασκαλία·
Διότι οι κοινοί άνθρωποι δεν ενεργούν κατά βούληση, ενώ οι Τατχάγκατα ενεργούν με διάκριση.
- 1281.** «Αυτή η τέλεια εξήγησή σου, κατανοήθηκε από αυτόν με την ορθή σοφία·
Αυτός ο τελευταίος χαιρετισμός με ενωμένες παλάμες είναι καλά προσφερμένος, μη μας παραπλανήσεις, εσύ που γνωρίζεις, ω ασύγκριτης σοφίας.
- 1282.** «Γνωρίζοντας την ευγενή διδασκαλία, την πέρα και την εδώ όχθη, μη μας
παραπλανήσεις, εσύ που γνωρίζεις, ω ασύγκριτης ενεργητικότητας·
Όπως κάποιος καταβεβλημένος από τη ζέστη ποθεί νερό στον καύσωνα, έτσι
ποθώ τα λόγια σου, βρέξε αυτά που άκουσες.»
- 1283.** «Την άγια ζωή για την οποία υπήρχε σκοπός άσκησε, ο Καππάγιανα μήπως
αυτό ήταν μη μάταιο για αυτόν;
Έσβησε αυτός ή με υπόλειμμα προσκόλλησης, πώς απελευθερώθηκε ήταν
αυτό ας ακούσουμε».
- 1284.** «Έκοψε την επιθυμία εδώ στη νοητικότητα και υλικότητα,
(είπε ο Ευλογημένος) το ρεύμα του Κάνχα που είχε παραμείνει λανθάνον για
μακρύ χρόνο·
πέρασε πέρα από τη γέννηση και τον θάνατο εντελώς,» έτσι είπε ο
Ευλογημένος, ο άριστος των πέντε.
- 1285.** «Αυτό ακούγοντας χαίρομαι, τα λόγια σου, άριστε των σοφών·
Μη μάταια λοιπόν η ερώτησή μου, δεν με εξαπάτησες, βραχμάνε.
- 1286.** «Αυτός που πράττει όπως λέει, ήταν μαθητής του Βούδα·
έκοψε το δίχτυ του θανάτου, απλωμένο σταθερά από τον απατηλό.
- 1287.** «Ο Ευλογημένος είδε την αρχή της προσκόλλησης, ο Καππίγια·
πράγματι ο Καππάνα ξεπέρασε το βασίλειο του θανάτου τόσο δύσκολο να
διαβεί.

1288. «Αυτόν τον θεό των θεών προσκυνώ, τον γιο σου, ύψιστε μεταξύ των δίποδων·
τον ίσο, τον μεγάλο ήρωα, τον ελέφαντα, γνήσιο παιδί του ελέφαντα».

Έτσι ο σεβάσμιος πρεσβύτερος μοναχός Βανγκίσα είπε τους στίχους

Έτσι είπε.

Τέλος της μεγάλης συλλογής.

Αυτή είναι η συνολική σύνοψη -

Στην εβδομηκοστή συλλογή, ο Βανγκίσα με ποιητική έμπνευση·
μόνο ένας πρεσβύτερος μοναχός, δεν υπάρχει άλλος, εβδομήντα ένας στίχοι.

Τέλος των στίχων των πρεσβύτερων μοναχών.

Αυτή είναι η συνολική σύνοψη -

Χίλιοι είναι αυτοί οι στίχοι, και τριακόσιοι εξήντα·
και διακόσιοι εξήντα τέσσερις πρεσβύτεροι μοναχοί διακηρύχθηκαν.

Αφού βρύχηθηκαν το βρύχημα του λιονταριού, οι γιοι του Βούδα χωρίς
νοητικές διαφθορές·
φτάνοντας στην ασφαλή κατάσταση, κατασβέστηκαν σαν μάζα φωτιάς.

Τέλος του κειμένου Πάλι των στίχων των πρεσβύτερων μοναχών.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 08. Οι στίχοι των πρεσβύτερων μοναχών. 21. Το μεγάλο βιβλίο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org